

197

1614-1630. «Ινστρουμέντα της αγάπης» (συμβιβασμοί). Χάνδακας.

Γ ω γ ώ Β α ρ ζ ε λ ι ώ τ η, «Τὰ ἰνστρουμέντα τῆς ἀγάπης τοῦ νοταρίου Ἰωάννη Κρούσου», *Θησαυρίσματα* 30 (2000), σ. 330-335, αρ. 1-3.

«ΙΝΣΤΡΟΥΜΕΝΤΟ ΑΓΑΠΗΣ»

1630, 18 Μαΐου

«... Ἐστοντας καὶ ἀπὸ διαβολικῆς συνεργίᾳ νὰ ἐμπῆκε ὀχθριτὰ ἀνάμεσα εἰς τὸν Γεώργη Χορτάτζη ποταὶ Νικολό, λεγόμενος Ζερβός, μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μανιό, Μιχελή, Φραγγιά καὶ ἄλους του ἐδικούς, ὅλοι κατηκούμενοι εἰς τὸ χωρίο Ἀποήνι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ εἰς τὸ Μιχελὶ Περπυρὶ ποτὲ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίο μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μάρκο καὶ Κωσταντὶ, εἶναι τρεῖς χρόνοι ἰντζίρκα, ὁποῦ καθιμερνὸ μὲ δίχος καμιάς λογὶς ἀφορμὴ ὁ πονηρὸς διάβολος τὸς δίδῃ ἀφορμὴ καὶ ὀχθρέβγουντε. Καὶ φιναλμέντε ἐσιγήρησε σκοτομὸς εἰς τὸν ποταὶ Μιχελὶ Περπηρί, ἀνωθὸς τοῦ ἄνωθε Μιχελί, διὰ τὴν ὅπιαν ἀφορμὴ ἐδόθηκε ἡ κερέλα εἰς τὸ ὀφίτσιο τζή ἀβογαρίας κόντρα τοῦ Μανιὸ Ζερβόπουλου, υἱὸς τοῦ ἄνωθε Γεώργη, καὶ τοῦ Μανόλι Σακούλι καὶ ἐγήνηκε σεντέντζια ἀψέντε κόντρατος μὲ μπάντος καὶ πένα μεγαλότατη. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μερὰ, ἐφάνηκε καὶ τοῦ ἄνωθε Γιώργη καὶ ἐκερελάρισε τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθε Μιχελί, τὸν Μάρκο, μὰ περὸ δὲν ἐζαμηνάρισε μαρτύρους κατὰ πῶς λέγει. Καὶ κονσιντεράροντας τὴν σήμερο ἀνάμεσάτος πῶς εἶναι ὅλο ἀρτιφίτσιο τοῦ πονηροῦ διαβόλου, μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουνε ἄλλῃ διαφορὰ ἐπιδὶ καὶ οὐδὲ ὁ ἓνας χρεωστή τοῦ ἄλλου οὐδὲ ὁ ἄλλος τοῦ ἄλλου, ἐντελιμπεράρασι νὰ τὸν ἐκαταργήσουσι καὶ νὰ βάλλουσι ἀναμέσοντος εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ὥς καθὼς κράζοντας πρῶτας τὸ ὄνομα τοῦ ἀφέντι μας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεικοῦ καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητέρας Αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς οποῖας τὴν χάριν πᾶσα καλὸν ἔργον κινᾶται, ἐβάλασι καὶ ἐλιτουργήσασι τὸν Μέγα Ἰωάννη τὸν Πρόδρομον. Καὶ ἐδεκεῖ ἐρεντουριστήκασι οἱ ἄνωθε δύο γενιὲς καὶ ὁ Γεώργης Περπηρὴς ὁ ἀδελφὸς τοῦ σκοτομένου. Καὶ ἀπήτι ἐλιτουργιθήκασι, θέλουσι καὶ μὲ κάθατος καλὴ ὁρεξὶ κάνουνσι ἀγάπη καὶ τέλειαν συγχώρεσι ἀνάμεσόντος καὶ καταργήζουσι τὸν πονηρὸν διάβολον καὶ θέλουσι καὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν ἔχουσι πλέα καμιάς λογὶς διαφορὰ, μὰ νὰ εἶναι ἀγαπημένοι ὡς ἀ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ποταὶ νὰ μὴν ἔρθουσι πλέα εἰς σὲ καμιάς λογὶς μακαμέντο. Ἀντζι θέλουσι καὶ ρομεβέρουνται ἀπὸ πᾶσα λογὶς κερέλλα ὁποῦ νὰ ἐδώκασι ἓνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλουτος, παρακαλῶντας τὴν ὑψηλοτάτη μας ἀφεντία νὰ μὴ προτζεντέρει κόντρατος. Καὶ ἔτζη, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ὅλλαις οἱ ἄνωθε μερίδες πρεζέντες, λαουντάρου καὶ ἀπρομπάρου ὅλα τὰ ἄνωθε ...».

198

1614-1830. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Νάξος.

Ν. Κ ε φ α λ λ η ν ι ᾶ δ η ς, *Οἱ ἐκκλησίαι τῆς Νάξου καὶ οἱ θρύλοι των*, τ. Α', εφ. *Κυκλαδικὸν Φῶς* (ανάτυπο), Ἀθήνα 1971, σ. 63-64, 96, 105-106, σ. 130-131 αρ. 1, σ. 132-133 αρ. 3-5, σ. 134-135, 137-138, 140, 143-144, 177-178, σ. 196-199 αρ. 1-3.